

SZABOLCS

(Telefonsz. az Interurbán hálózatban : 132.)

POLITIKAI LAP.

(Telefonszám a városi forgalomban : 132.)

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 korona. Egyes szám 16 fillér.
Megjelenik hetenkint egyszer, szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
IV. kerület Széchenyi-ut 27. szám.

Lapunk a bel- és külföld minden nagyobb városában képvis. van.
Tanítóknak és jegyzőknek 4 korona.

Foszló álmok.

„... Elmulik a tél, s még csak nem is korcsolyáztunk!” Százan és százan sóhajtanak imígyen föl ez idén, s legfőbb gondjuk, legtöbb gondolatjuk e körül forog. Amit oly lelkesen vártak, aminek csak hallatára is már fölragyogtak a szemek, kigyultak az arcok: azt íme a szélsőséges idő semmivé tette. S e lényegtelen kicsiség is mily sok szomorúságot okoz.

Pedig igazán semmi! Lehet helyette kárpótlást is keresni. Sokkal fájóbb azoknak az álmoknak elsuhanása, valóra nem válása, melyekhez hozzáfűződik — nem a percek szórakozni vágyása, de az élet, létkérdés.

Minden község, város: egy-egy kis ország. Ami ott baj, az nem egyedülálló, azt általán érzi mindenki. Csak egy falut pusztítson el egészen valamely elemi kár: hatását már érezhetni mindenütt. Példákra hivatkozni nem is kell. Ez a hit már eléggé meggyökerezett a közvéleményben. De sajna — tovább nem tudunk jutni, nem is fogunk.

Álmodunk csak mindig! Ha az *álmok* szerint értékelnék a népeket: mi magyarok *első* helyen állanánk, s vezetők az egész művelt és nem művelt világot. Vezetnénk akkor is, ha a *csalódás* volna fokmérője az elsőbbségnek. Ez is legtöbb-ször minket ért.

S még, ha csak a szorosán vett politika szülné számukra az új és új csalódásokat. Okosan hátat fordítana neki az ember, s minden erejével csak a saját szűkkörű dolgaival törődne. Csakhogy a balvégtet mindenütt kísér minket.

Mindennap leszakít szilaj kezével az örökösen ültetett, önvérünkkel nevelt fáról egy-egy pirosuló virágot. Könyörtelenül törünk (talán elkeseredettségünkben?) még egymás fáira is. Önző elvek vezetnek, s nem a „*nekem is neked is*“-t hangoztatjuk, hanem álnokul azt valljuk: „*ha nekem nem, neked se, de ha nekem igen: semmi közöd hozzá!*”

S így „mint oldott kéve szét hull nemzetünk.”

Nincs bennünk szeretet!
Nincs bennünk lelkiismeret!
Nincs bennünk . . . ész!

Egy *talat*ot kiragadnánk más elől, ha annak csak egy *morzsája* is jut nekünk belőle! Keresztül gázolunk akár *ezreken* is, csak mi tehesünk egy tétoval lépést (a képzelt) „előre”. . . . Ősi átoknak hívják, pedig ez a tetszetős takaró a mi gyatraságunkat fedi csak.

Nincs kellő kulturánk! Akinek van: kitagadjuk, mert különb akar lenni nálunk! S ezért meddők az álmaink. Mert azok nem álmok, hanem fél vad fantázia szüleményei. Nem „nagy álmodók” álmai a

beperelek.) Talán így elolvassák tárcáimat? De mind hiába. Érdeklődtem az egyes lapok előfizetőinél, kikről tudtam, hogy még az utolsó betűt is elolvassák, de ezek sem tudtak semmit tárcáimról. Nem csoda tehát, hogy majd megütött a guta, midőn ma következő levelet kaptam:

T. Uram!

Ismerve jótékony szívet, holnap délelőtt bártorkodom b. lakásán felkeresni, hogy a jótékony-ság nevében, igénybe vegyem írói tehetségét.

Kiváló tiszteletét

elvárja:

NABUKODON IZOR.

Korrekt dzsentilmen lévén, épen visszaakartam ütni a gutát, midőn ajtóm előtt köhögés hallatszott, majd rá erőteljes kopogás.

— Szabad! szólék elhaló fuvola hangon.

Belépett egy ur. Optimisták túrhetőnek mondanák és hirtelen szökének, pessimisták ellenben rútnak és lángvörösnek. Ha kiállítanak ezt az urat — gondoltam — éjjel egy állomásra, esküszöm, egy vonat sem merne beszaladni. Miután ebből megtudta az olvasó, hogy én pessimista vagyok, nem tartom szükségesnek, hogy belépő urat tovább jellemezzem.

mienk, hanem a gyermekéi, ki nem lát többet, mint körötte 10 lépést.

A kicsiség sohasem volt még gyengeség, deja gyengeség — mindég kicsinység. Gyengék vagyunk, mert . . . egymásra törünk. *Csak* mi akarunk élni, mást akár egy kanál vízben is elveszejtenénk . . . s ezért foszlók az álmaink, ezért „— pusztulunk, veszünk!”

Kevesen vagyunk! Magyarok! Miért a széthúzás? Miért egymáson, egymás árán fitogtatjuk csekély erőnket?

Ur, szolga! Tartsunk össze! Annyi ellen agyarkodik reánk, hogy még együtt is nehezen birunk majd velük, hát még . . . külön-külön!?

Ne *foszlassuk* legalább mi szét *álmainkat!* Lesnek arra úgy is elegenden.

Doria.

Elkésztett hangok?

Nem is olyan régen, még Nyiregyháza az országos érdeklődés középpontjában állott. Volt ez a kiállításkor, amidőn is előbb a kipattantott botrányok, majd a gazdagylás egy pillanatra felénk fordította a közfigyelmet. Azóta nagyot fordult a világ sorja. A fővárosi sajtót egyéb fontos ügyek foglalták le, talán el is feledték, hogy hol van a mi kies városunk.

Minket is elvont épen akkor, mikor legalkalomszerűbb lett volna az apró- és nagy visszasság okát feszegetni, az a felszínre vetődött számtalan társadalmi és közeleti rút üzelem hosszú sora, melynek letörése, azaz pellengérré

— Kövessy urhoz van szerencsém, a „*Tirpák joga és vidéke*” munkatársához?

— Az vagyok. Üljön le uraságod és parancsoljon velem.

— Arról van kérem szó, hogy én a nyirbivalydi notórius nótárius vagyok. Azonkívül arról is szó van, hogy e hó harmincadikán építendő kórházunk javára felolvasással egybekötött tánc és pofozkodó mulatságot rendezünk, melyre kívül címzett urat és b. családját tisztelettel meghívja a *rendezőség*.

Kinéztem. Az ajtóm külső részén ott állt címem. De családom nem volt még. (És remélhetőleg nem is lesz.) Csak nem kívánja a nyirbivalydi kör, hogy egy felolvasásért, vagy tudja szösz miatt, megházasodjam?

— Bocsánat, szólta Nabukodon Izor ur — mert ő volt az — arról van szó, hogy a meghívónk vége oly szép és eredeti, hogy nem tudtam megállni, hogy el ne mondjam Önnek. Arról van szó, hogy Ön tartsa meg a felolvasást. Arról van szó, hogy elfogadja-e? kérdé szorongva.

— Arról szó sincs! mondám. Elmegyek és egy új tárcát írok maguknak! Egy szép bevezetésben méltatva a mulatság célját . . .

TÁRCA.

Felolvasásom Nyirbivalydon.

Bátor vagyok magam bemutatni: én tárcáíró vagyok. Hogy miért? Én érzem magamban, kérem, és tudom, hogy egy még felfedezetlen új, nagy és hatalmas tehetség vagyok.

És írók is sokat, mert a német is azt mondja: Übung macht den Meister (sok irástól görcsöt kap az ember keze.) De akad-e, aki elolvassa? Azelőtt, még kezdő koromban mindég vastag betűkkel, gőgösen terpeszkedett nevem:

Kövessy Pál

de genere bürgözd lapagyque

tárcáim alatt. Nem igen olvasták őket. Később álnevek alatt írtam, melyekkel az olvasók kedélyét akartam izgatni és érdeklődésüket tárcáim iránt felcsigázni.

Írtam Szíporka, Romeó, Wesselényi Náthán, Aviatikus stb nevek alatt. Nem olvasták őket, csak az aláírásokat. Utóbbi időkben nem írtam alá semmit (még a tárca váltómat sem. Ezért

HÖLGYEK RÉSZÉRE:

Ruhadiszek,
Blousok, Harisnyák,
Zsebkendők, Kézitáskák
Selyem Schálók és
Illatszerekben.

Egyedüli elárusítója
a világhírű Borsalino
kalapoknak és
Lichtman-féle
cipőknek.

URAK RÉSZÉRE:

Különlegességek:
Nyakkendők,
Fehérneműek, Keztyűk,
Kalapok, Gallérok és
Kézeldők.

NYIREGYHÁZA ÉS VIDÉKÉN
elismerik, hogy a legdivatosabb árukat leg-
szolidabb árban csak egyedül
Eisler Károly utóda cégnél szerezhetünk be,
a hova naponta
érkeznek ujdonságok.

állítását oly hasznos szolgálatot tett a tisztas polgárságnak.

De a zugolódás csak nem akar elülni. Innen is, onnan is főhangzik a méltatlankodás zaja, s szinte nap-nap után unszolnak minket, hogy végre rántsuk le a leplet azokról a dolgokról, melyeket a száz és száz villanylámpa, a külső dísz elfedett, de amelyek igen jellemzik a kiállítás rendezése körül elkövetett . . . hogy is mondjuk csak? . . . „hibákat.“

Garmadával hevernek itt a beszozálatott adatok, legyen elég mutatónak csak egy-kettő. Ilyen például az az udvarias és roppant kifogástalan eljárás, melyet elkövetett a rendezőség egy tanítónővel. Megvettek tőle egy gyönyörű vánkost 40 koronáért, de — nem fizették ki. Ennek a vánkostnak az volt a rendeltetése, hogy kisorsolják.

Am, mi történt? Kisorsolták ugyan a vánkost, de a „nyerő“ nem jelentkezett; jobban mondva a nyereség egy el nem adott sorsjegyre esett. Fogták tehát a párnát s szurtosan, piszkosan visszaküldték, hogy „már nem kell!“ Szép dolog!

Van itt egy másik, már sokkal terhelőbb, valóságos büntető törvénykönyvbe ütköző dolog is. Egy úgynevezett „biztos“ kicsalt egy tiszapolgári urtól 2 szarvasagancsot, hogy azt a kiállítás díszítésére fogják fölhasználni. A kiállítás véget ért, az agancsot tulajdonosa azonban . . . mindmáig nem kapta vissza. Szóval ez is csinosan fest a valóságban.

Csodáljuk, hogy a Gazdasági Egyesület nem indított pert az ellen, ki annyira aláasta tekintélyét, s oly bizalmatlanná tette maga iránt az egész vármegyében azokat, kik csak a kiállítás alkalmával kerültek vele összeköttetésbe.

Leghelyénvalóbb volna (miután még nagyon sok hasonló visszaéléstől esett tudomásunk) a „Gazdasági Egyesület“, mint erkölcsi testület hivatalosan tiltakozna mindazon visszaélésekkel való közösség ellen, melyeket az egyesület nevében ugyan, de mégis egyesek követtek el. Így meg lenne óva az egyesület tekintélye, jó híre, s tudná a panaszkodó közönség is, hogy ki ellen kell fordulnia.

Kapható Nyiregyházán:
Hibján Sámuel Utóda és Hoffmann Adolf
cégeknél.

És elmentem. Az állomáson bús arccal várt régi ismerősöm, a bíró, a pap, a jegyző stb.

Rivalgó éljennel fogadtak és megtettek hazánk lángszénének, bölcsének (szegény Deák, ha tudta volna!), a dikció után bemutatkoztak.

— Hallja, kérem, kedves Nabukodon ur, hiszen nem maga a notárius!

— Nem vagyok — szolt elvörösödve — de arról van szó, hogy mivel nagyon szeretek énekelni, elneveztek notórius notáriusnak.

— Szép, szép! de miért oly búsak? kérdém.

— Hogy a fenébe ne volnánk busak, szolt a notárius, (az igazi és nem a notórius) mikor nem tarthatjuk meg a felolvasást!

— Miért? hörgém.

— A szomszéd falu, Nyirpinkász is rendezett mára felolvasással egybekötött pofozkodást . . . azaz táncestélyt, melyre kívül címzett ur és b. családján kívül meghívták Mérei Joelt, a „Tirpák harsonája és vidéke“ c. lap szerkesztőjét, kinek bujtogatására sikerült összes betegünket

1-ször: kigyógyítani,

Kifogyhatatlan rovat.

Mi ez?

A legmakacsabb erkölcsi nivón áll Titokban él és mindég csak jót csinál (?) Mindenkin segít, mindenkit fölemel, Hogy annál magasabbról ejthesse el!

Csak egy szent van általuk szeretve, tisztelve, Az, kinek maga felé hajlik csak a keze. Szeressed önmagad, mint senkit e világon, Mind az, ki nem „testvér“ haljon és pusztuljon!

Sötét és titkos a szervezetük nekik, A világosságot, azt éppen nem szeretik. Minek a jót tevő napsugár melege, Nekik ez méregként hat a kedélyükre!

Legjobban gyűlölik a nyilvánosságot, Bár éjbe boríthatnák az egész világot. Hogy ne tudja s lássa, senki ember fia, Hogy mennyi jót tesz titokban, e derék pátria? **Sevümök Dabazs.**

20: 100%.

Öt-hat a többihez képest kemény nap, (mondjuk két fokkal esett a hőmérő) s a betörések (apró tolvajlásokról nem is szólva) már is 100 százalékkal emelkedtek. Tanúsága az időjárás és büntettek örök összefüggésének.

A harmadik tényező: a rendőr hiány. Ha egészben nem is, de félig meddig ennek a körülménynek kell betudnunk a mostanában hiányos közbiztonságot. Erről a rendőrség mit sem tehet. Ő nem oszthatja magát ketté, mikor úgy, ahogy egészben van: még úgy is majdnem tehetetlen a sokkal nagyobb tolvaj- és betörő népséggel.

De nagy uramék ott fõnn a városnál? Sulyos ezreket hullajtottak már széjjel olyat, melyből a köznek nem volt haszna. Legyintsék már meg egyszer a „köz“-t is egy pár koronával! Ne mindig azért jajjongjon a polgárság, hogy az ő filléreiből mindenki lát valamit, csak ő nem!

Tíz-tizenöt rendőrrel több! Tíz-tizenöt forint fizetéssel több egynek-egynek, s akkor szívesebben végzi kötelességét a rendőr is, kevesebb lesz a kár s nagyobb az — elismerés.

Miért mindig csak a nagyfejűek zsebet tömni? Azok más uton is szereznek maguknak kalácsot.

De kenyérrel több szeretne megélni!

Cigányok pénze.

Az egész sajtó, az egész olvasó közönség élénken tárgyalja a budapesti cigánybanda 200,000 koronáját, melyről senkisem akarja elhinni, hogy — az övék. Különösen, hogy tisztességesen keresték.

Pedig van a cigánynak pénze. Néha több is, mint amit a legmerészebb képzelet reájuk mer fogni. És a cigány gavallér is.

Jó sok évvel ezelőtt Sárospatak mellett állapodott meg egy karaván. Itt született a Lokrincs vajda feleségének egy kis purdjéja. Természetesen mindjárt keresztanya után kellett nézni.

2-szor: elszállítani az ő kórházukba,

3-szor: a többit meghalasztani, és végül

4-szer: ekként elhalasztani a mi mulatságunkat.

— Borzasztó! mondám. Hát mi lesz most?

Oly szép felolvasást irtam pedig!

A notórius notázó megszólalt:

— Semmi se lesz. Arról van szó, hogy gyerünk be vacsorálni! Nincs betegünk, nincs kórház! Nem is kell. Inkább egy temetkezési egyesület, vagy egy „Anyósok Ellen Biztosító Első Hazai Érdek Szövetkezet!“

Beértünk a nagyvendéglőbe.

— Ez a nagyvendéglő! magyarították.

— Van még több is? kérdém.

— Nincs.

— Hát miért nagyvendéglő?

— Mert nagy.

— Az étteremben egy nagy csoport ember állt. Kisérdim elsápadtak. A csapat mind nyirpinkászi emberből állt, kik gúnyos röhejjel fogadtak bennünket.

Kisérdimben felfortyant a vér és előrántott furkósbotokkal, tekintettel arra, hogy az ellen-

Bejárta a vajda az egész várost, de egy asszony sem akart erre a „kitüntető tisztség“-re vállalkozni. Végére a jó öreg néhai Lakatos bácsi Évi lánya megszánta őket.

— Ha senki sem vállalja, én igen! Én leszek a keresztanyja a rajkónak!

Ugy is lett.

Hamarosan összeütöttek egy kis „baba“ kelengyét, s megtartották a keresztelést. Volt dinom-dánom, amugy cigányosan. Mikor a keresztanya hazaért, akkor jött a meglepetés.

Beállított két cigány legény s kellő illendőséggel átadott az É i leányasszonynak egy kis ládikát, hila fejében . . . Nem kevesebb, mint 100 arany volt benne. — Ez volt a Lubokrincs halála.

De nem is maradt aznap Patakon asszony szem szárazon, asszony hát veretlen. Mindet elverte az ura, hogy ilyen könnyelműen elszalasztotta a 100 aranyat.

Hát nem lehet a cigánynak pénze, sok pénze?

Neu sût a nap,
Nincs hó és nincs fagy;
De van bőven, mi kár
Sár, sár, sár!

Az állam az birja,
Az adókat behajtja,
A végrehajtó jár,
Kár, kár, kár!

Csak volna már tél,
Nem fagy, de van szél,
Csak jég volna már!
Bár, bár, bár!

Sok kis lány sóhaja,
Nem lesz jég a toba?
A legtöbb erre vár,
Vár, vár, vár!

Rozsdál a korcsolya,
A tó nincs befagyva,
Korcsolya nem sport már,
Már, már, már!

Igy van ez évente,
Műjeget rendelje.
Más jég az nem lesz már,
Az nagyon rár!

Ernöcske bujósdit játszik.

A kis pöttöm, a minden ál-disztól megfosztott Ernöcske egyre öltögeti a nyelvét. Még mer moccanni, mikor pedig mi jól tudjuk, hogy „valakit“ épen a „Szabolcs“ ebrudalt ki, mikor rajta csipte a szemérmetlen plagizáláson, s akkor az a „senki“ menekült a „Szabolcsvármegye“ takarója alá (azóta már ott is hasonló sors érte!)

Elfeledi, hogy már a pozsonyi rabbi-képző önképzőkörében is történtek egy s más nem épen kóser irodalmi szereplések s hogy arról ide is hozott a szél valami kis hirt (A szél különben nagy volt, de a hir — annál cifrább.)

fél tagjai közül egyik sem apjuk, rájuk rohantak: — Üsd! Nem apád!

A nyirpinkásziak ellenben, mivel nem féltek az ellenfél lesántulásától, nemcsak a fejüket ütötték, hanem ott is, ahol értek. Kevesebben lévén, alaposan elverték bennünket. Én egy üres szódásüveggel hatalmasan védtem magam. A csata után a győző fel hazavonult Nyirpinkászra.

Félóra mulva bekötözött fejjel elém támolygott a notórius és vigan szolt hozzám:

— Megtarthatjuk a mulatságot és a felolvasást!

— Hogy-hogy? kérdém fájó oldalamat szorongatva.

— Mert van már betegünk! Néhány törés is, mely a kórház felépüléséig remélhetőleg nem fog meggyógyulni!

. . . s betegségük dacára kivertek a bevezetés után az egyszerű, romlatlan falusi emberek.

Morál:

Ne olvass fel, óh tárcaíró, soha a nyirpinkászi építendő kórház javára . . .

Tagadja, hogy a „Nap“-nál kilincsel! Hogy tagad, ebben nincs csodálni való. Örök életében egyebet sem tudott. Mikor bizonyításra került a sor: ill' a berek, nádak, erek. Csak abhoz kell vastag . . . izé . . . arc, hogy Molnár Emilt merje megnyanusítani *laza erkölcsökkel*. Ó! . . . Ó! (Kérem ezt így tette, ne tessék nevetni!)

Ernőcske! Bájfiu! Szőcske, csigácska, finom gyümölcske! Ne szálljon magába, mert mélyre talál jutni, hanem csak kérdezzen meg bárkit, kiről *tételezik* föl inkább azt, amivel *ön* vádolja őt!? Hogy kiről *tudják*? . . . Ezt ne bolygassuk!

Egyet azonban jegyezzen meg magának jól s ne feledje el — szokása szerint! Ne bujjon senki háta mögé! Ne akarjon mást is magával rántani a sárba, olyat, aki *még* jóhiszemű! Hagyja azt békén s ne akarja magát *vele* védelni. Ne hiesztelje róla azt, hogy becses, kívánatos személye védelmére jött ide!

Ha mondani valója van: álljon ki bátran a saját neve alatt s *ne veresse a saját mellét a más öklével!* Meg találna fájdulni az az ártatlan pici kebel! Azért pedig kár volna! Hisz még oly sokra hivatott! (Ki hiszi ezt? *Corr.*)

Ne feledje tehát, hogy ha még egyszer a más köpenye alá mer megvonulni s a más tollát meri védelmére, egyben néven nem nevezhető gyanúsításaira fölhasználni, *alávaló, hitvány, gyávának fogjuk tartani, akivel végezni másképp kell!* Mert akkor különben is azt fogja jelenteni, *hogy még a saját nevével is vacog a foga s rezdül gondosan manikürözött mancsocskája.*

Egyébként béke velünk — neve látásáig! — dur. —

MUSCHONG-BUZIASFÜRDŐ
BUZIÁSI PHÖNIX ÁSVÁNYVIZ

BAKTERIUM-MENTES
természetes ásványvíz

ÜDÍT GYÓGYIT. ÜDÍT GYÓGYIT
Vese- és hólyagkajoknál, a vesemedence idült hurutjainál, húgykő- és fényképződésnél, a légutak és a kiválasztó szervek hurutos bántalmainál kitűnő hatásúnak bizonyult.

ORVOSLAG AJÁNLVA.
Főlerakat:

Wassermann Sámuel

fűszerkereskedésében
Nyiregyháza n.
Telefon szám 121. 16-52-3

Levél a szerkesztőhöz.

Lapzártakor következő levelet vettük:
Nagyságos Szerkesztő Úr!

Olyan érdekes dolog történt velem, hogy nem tudom megállni, hogy ne közöljem Nagyságoddal. Valamelyik napon, délelőtt fontos megbeszélni valóm volt egy úrral, tehát a telefonhoz léptem. Szerényen csengettem, majd reszkető hangon fuvoltam:

— Halló! Halló!

Semmi. Ismét csengettem. Kevésbé szerényen és még kevésbé röviden:

— Halló!

Semmi. Nagyot sóhajtottam és csengettem. Beváltam volna egy benzínmotornak, úgy forgattam a „kurblit.“ Aztán érces hangon szólék:

— Halló! Halló! Halló! egész a végtelenségig. Családom leült ebédelni, én inasomat állítottam a telefonhoz, ki egész ebéd alatt csengett és ordított:

— Halló! Haló? Háló?

A cirkusból elhozattam az erőművészt ki délután háromig csengett és bóbólt:

— Halló ó ó!

Végre ez is kidőlt. Ismét magam ültem oda. A telefon szekrény tüzet fogott a folyto-

nos csengetéstől eredő surlódástól. Elfujtam és csengettem tovább. És ordítottam a mély basszustól fel a sopránig:

— Halló! Halló!

Ekkor, úgy este 7 óra tájban megszólalt a telefonban egy bájos hang:

— Halló! Központ!

— Édes nagysád — hebegem a meglepetéstől félajultán, kérem szépen a 97-8 . . .

— Mással beszél! Hangzott vissza.

— De kérem, hiszen a számot sem mondtam meg . . .

— Klatty! Hangzott . . .

A központ letette a kagylót . . .

Mint egy kengurú (magyarul görugrány) táncoltam a telefon körül mérgemben. Sürgőnyileg hazahívtam három fiamat az egyetemről, két vőmet és két leányomat.

Azóta csengetünk, harangozunk, kolompolunk, ordítunk bóbólnunk . . . és még mindig csengetünk, ha meg nem haltunk . . .

Nagyságodnak készhive.

Egy szerencsétlen telefonelőfizető.

U. i. Nagyváradra akartam beszélni, a Schwarzcal, de igazán nem ártana Siket Trajással csevegni a nyiregyházi telefonról . . .

60 fillér fejenként!

A főkapitány minden beszovaltatott csavargóért 60 fillért fizet az őt előállító rendőrnek. Fedezetül a rendelkezési alap 400 koronája szolgál.

Szegény koldus: Biztos úr, az Égre kérem, csak egy pár fillérrel segítsen meg!

Biztos: Nem tehetem! Álljon be csavargónak, egyezték ki a rendőrrel s a 60 filléren osztozkodhatnak.

I. Rendőr: (oda megy a posztoló másik rendőrhöz) Pajtas, én éhezem. Kísérj be a kapitányságra.

II. Rendőr: Hát megbolondultál, vagy mi?
I. Rendőr: Nem én, de vigyél be, hogy csavarogtam. Te kapsz 60 fillért, s abból, mert én szereztem neked, te adsz tizet kenyerre.

II. Rendőr: Előre! (Mennek.)

Rendőr: Be a dutyiba naplopó! Itt csavarogsz az utcán éjjel?

Csavargó: Biztos úr lelkem, magának ebből csak harminc krajcár haszna van. Én adok 1 koronát, csak hagyjon el. Itt jó üzletre van kilátás.

Rendőr: Micsoda, megakarsz vesztegetni? Egy fél világért sem! (Ütlegeti) Mars!

Csavargó: De itt a korona, ni! (Kiveszi zsebéből)

Rendőr: Az mán más! Mehetsz!

Apró hirdetés.

Csavargók kerestetnek jó napidij mellett. Nem tetsző áru visszautasítatik. Ajánlatok „*Ambiciósus rendőr*“ jellegével a főkapitányságra címzendők.

(Toprongyos alak áll a rendőrség előtt.)

Kapitány: Csavargásért 3 napi elzárásra ítélem.

As alak: Bocsnat tekintetes főkapitány úr, így nem seftelünk. Nekem a nagyságos rendőr úr azt mondta, hogy csak bejövök ide, azt mondom, hogy csavarogtam és kiengednek, akkor pedig ő ad 10 krajcárt. De már akkor inkább megyek tovább is fát vágni. Alájom magamat.

(*Közgyűlésen.*)

. . . Tekintettel arra, hogy utóbbi időben a hivatásos csavargók Nyiregyházán nagyon elszaporodtak, s így a fejenkénti 60 fillér a

rendelkezési alapot kimerítette, kérem ez alapot kiegészíteni — legalább — 1000 koronával, avagy ígéretet . . . vissza szivni.

Rlp.

TANÜGY.

Tanítónők.

Mikor lemegy a nap s az égen
Sok rózsás felhő felragyog,
Ti juttok az eszembe nékem
Számüzött, földi angyalok,
Akik rózsásan, ifju színben
— Egész csokor ábránd a szívben —
Egy kis hajón mentek tova,
Amelynek neve: Iskola.

Az esti felhőt nézem, nézem,
Mint veszi színét, aranyát;
Alig tűnt fel rózsás színében
S már pirjavesztve száll odább.
Ez a ti kurta ifjuságtok:
Addig tart, míg hajóra szálltok,
Aztán — csak a remény marad,
Mint mécs tengernyi köd alatt.

Hajóra szálltok és az is lám,
Szegényes, vontató hajó:
Sok utast visz, túlsokat is tán,
Alig hogy kormányozható.
Kormánykerék a kezetekben,
Minden erőtlők eszetekben
S az útravaló oly kevés
És olyan sok a szenvedés!

Mikor e terhes útra léptek,
Nem látszik hosszúnak az út:
Biztat valami szent ígéret,
Hogy álmaitok nem hazug,
Hogy eljő majd a várt királyfi,
Kire nem kell sokaig várni
S — váróterem lesz az a hely,
Ahol oly súlyos a teher.

És évek telnek, évek múlnak
És egyre tart a vontatás.
A szép nagy vágyak elcsitúlnak,
— Ennyi az egész változás.
Minden virághulláskor újra
Kezdődik a robot, a munka
S minden bimbózás idején
Kevesebb egygyel — a remény . . .

Nem jó a várva-várt királyfi,
Még egy kis hercegecske se!
Prózára kezd lassacskán válni
Az a sok gyönyörű mese,
Amit az intézet kertjében
Titkon szóttetek régesrégén,
Ti elfelejtett, elhagyott,
Lehajtott szárnyu angyalok.

Ilonkák, Marcsák és ti többik,
Csúf így az élet — ugy-e bár?
— De nem! Egyszerre szembeötlik
— Úgy tetszik *csak* — egy szalmaszál.
És szóltok: lám, hisz nincsen veszve
Életcsatánk, van még egy eszme
És szóltok — tán még fanyarúl —
— „Kísérjen el *kollega* úr!“

De a fanyar gyümölcs megérik
És oly édes lesz, mint a méz.
Rokonlelkek egymást megértik,
Ajk ajkra lel és kézre kéz.
S átfutva a csalóka múltot
Boldog mosolylyal elbámultok:
. . . Minek tévelygett a hajó,
Mikor csak ez az út a jó?!

Toll.

Kisvárdáról. Az áll. elemi iskola tantestülete 76 növendéket részesített e télen lábbeli és felsőruha segélyben. A felruházásra fordított összeg 440 koronát tett ki. A ref. nőegylet ezenkívül karácsony hetében 11 tanulót látott el hasonló segélylyel, míg a leányegylet e célra

Női kézimunkák.

Karácsonyi ajándéktárgyak:
Női kézitáskák, szörme áruk,
nyakkendő, zsebkendő, disz-

kötények, illatszerek és minden
e szakba vágó cikkek olcsó
szabott árak mellett kaphatók:

Valódi amerikai sárcipők.

Kohn Ignácz

::: férfi-divat és rövidáru üzletében. :::

100 koronát adományozott. Dr. Wilt György kir. tanfelügyelő az adományozóknak a miniszter nevében is köszönetét nyilvánította. Bán Lajos, az iskola szorgalmas igazgatója mesedélutánokat is tartat. A legutóbb tartott mesedélután tiszta 42 koronát jövedelmezett s ezt a „napközi otthon”-alaphoz csatolták. — *Weiss-hausz* Ferencz áll. tanítót nyugdíjazása alkalmával nagy ünneplésben fogják részesíteni. Weiss-hausz ott volt az áll. elemi iskola bölcsőjénél s annak fokozatos fejlődését és fölvirágzását pedagógiai szaktudásával, tapintatos, szeretetteljes, humánus nevelésmódjával hosszú esztendő-kön át előmozdítani igyekezett. Az ünnepségen a kir. tanfelügyelőség is képviselteti magát; de részt vesz azon az iskolák felekezeti és világi hatósága, a volt tanítványok és a távozó tanító személyes barátai.

Az *ujfehértói iparostanonciskola* szervezését a község képviselőtestülete már elhatározta s annak felállítása még csak azért késik, mert a költségek fedezésére 2%-os pótdát kellett kivetni és a községnek ebbeli határozata jóváhagyás végett a miniszteriumba felterjesztetett, de onnan még nem érkezett le.

Rendkívüli államsegélyek. A vall. és közokt. miniszter Kiss Bálint elaggott tanító részére 200 K nyugdíjpótló államsegélyt engedélyezett az 1911-ik esztendőre, Mátyás Mihályné tanító-özvegynek pedig 30 koronát.

Reklámtérkép kitiltása az iskolákból. A vall. és közokt. miniszter az Elkán és Gerő budapesti szűcsáru és sapkagyár cég által kiadott térképet („Átnézeti térkép a szűcsipar részére jelentősebb fényűzési szörme állatok származási helyéről”) a hazai összes iskolákból kitiltotta azért, mivel e térkép rendkívül gyarló, hibákkal telt, az oktatás céljaira nem alkalmas, mert a tanítás eredményét hamis fogalmak nyújtásával veszélyeztetheti.

Allami tisztviselők és családtagjaik a nyári fürdőidény alatt fürdőzési kedvezményekben részesülnek — a *karlsbadi* és *franzensbadi* fürdőhelyeken. A vall. és közokt. mk. miniszter a tanfelügyelőség útján a tanügy terén működő tisztviselők figyelmét is felhívja ezen körülményekre. A kedvezmények ismertetése megjelent a Hivatalos Közlöny ezévi 2-ik számában s a kir. tanfelügyelőségen megtekinthető.

Népkönyvtár. A földművelésügyi miniszter arról értesítette alispáni hivatalunkat, hogy Tiszatardos község részére egy 100 kötetből álló népkönyvtárt küldetett a Franklin-társulat által díjtalanul.

A „*Magyar Figyelő*” c. folyóirat felelős szerkesztője, Herczeg Ferencz felkérte megyénk kir. tanfelügyelőjét, hogy ezen folyóiratot ajánlja a tanítók figyelmébe a tanítói könyvtárak számára való megrendelés céljából. A figyelmeztetés ez úton történik. A „*Magyar Figyelő*” társadalmi, tudományos és szépirodalmi folyóirat Budapesten rendelhető meg, számonként 1 koronáért.

Ébredő közszellem.

Vasárnap délután oly mozzanat játszódott le a Kiskorona éttermében, mely biztató jövőt jósol iparosainknak. Az első eset, hogy saját érdekükben, csak önmagukra támaszkodva megmérték szólalni. Ez kettőt jelent. Először, hogy már a végsők előtt állanak, másodsor, hogy végre megismerik a maguk erejét, melynek eddig is csak egy titka volt: az összetartás. Eddig hiányzott, de most már hál' Istennek látjuk, hogy csak ez az erő, mely rajtuk segít. Az elnöki tisztet *Geskó* Sámuel töltötte be. *Balla* Antal jegyzőként szerepelt, míg előadók *Simonecz* János és *Lakatos* Lajos voltak. Előadták minden panaszkodást, mely a legmesszebb menő kifakadást is jogosulttá tette volna az „*Ipartestületi Hitelszövetkezet*”-tel szemben.

Hallottunk *öszinte* szót az iparosok sérelmeiről, amit eddig legfeljebb *titokban* mondtak meg egymás között. Mult számunkban kivonatossan közölt, de a *lényeg*et kimerített bajokat részletesen tárgyalás alá vettük s a — több mint 50 jelenlevő — magáévá is tette.

Ki látszott az egy akarat, — közös baj. *Erdős* Bertalan dr. felszólalása után jogi szempontból is világossá tette a helyzetet s róla,

mint aki igazán barátja a „kis embereknek” közös volt a vélemény, hogy a gyűlés által belehelyezett bizalomra igazán érdemes.

Mindaddig, míg csak el nem dül a kocka, a gyűlésről egy külön bizottságot küldtek ki, mely felszinen tartsa a kérdést és amint szükségét látja: újlag összehívja a gyűlést.

Sokat jelent ez, hogy iparosaink megtalálták a helyes utat s hogy ezentul (ledöntvük a válaszfalak) együtt keresik boldogulásukat, mely ellen pedig oly sokan törnek — pillanatnyi haszon reményében, vagy már azzal a zsebben. Csak egyet ismételhünk: „*Rajta iparosok! Az igazságnak győznie kell!*”

H. K.

Tanítók lapunkat, nagyfoku támogatásukra való tekintettel féláron kapják.

Hirek.

Naptár.

1911. január.

21. Izr. nőegylet estélye (Kereskedők és Gazdák-köre.)

23., 24., 25. Zilahy Gyula vendégszereplése (Színház.)

21. Kereskedő Egylet művészestélye (Kisvárdá.)

21. Vörös kereszt táncestély (Nyirbátor.)

Február.

4. Tűzoltó estély (Korona.)

11. Nyomdász-bál (Korona.)

— **A Leányegyesület szünidei gyermek telepe.** Szerető gyöngéd leányszívek tudnak csak — ilyen szépet, magasztosat kitalálni, gondos kezek tudják csak — kivitelre vinni a eszmét! S ismét csak a Leányegylet áldásos munkájáról, soha el nem fáradó munkásságáról kell beszámolnunk.

Régen gondolkoznak ők rajta, hogy ha télen 100 kis rongyos éhezőt felruházni, etetni lehet, — hogy lehetne legalább egy pár gyöngö beteges gyermeket visszaadni ez életnek nyáron át? Most aztán nemcsak a terv, de már a kivitel is készen van. A Leányegyesület szünidei gyermek telepét felállítja a Sóstón a volt szoda-gyár helyiségében s már júliusban megkezdí azt az előreláthatólag csodát művelő munkát, a melyre minden erejével, energiájával készül — mert hisz oly nehéz, oly szívet csavaró látvány a beteg — vagy legalább is beteges gyermek!

Ez a „szünidei gyermektelep” megkülönböztető minden más, pláne nagyszabású országos mozgalomtól — ettől, meg a leányegylet szerénysége különbözteti meg már a neve által is, amelyből az is kitűnik, hogy csak a szünidőben két hónapig tart. Ezen idő alatt pedig 36 gyermek fogja élvezni a természet legnagyobb szépségét az erdőt — s szívja magába az élet-erőt a szomorú téli napokra s a későbbi nehéz munka harcra. Részünről sok szerencsét kívánunk ehhez a nagy és szép munkához, amely mindnyájunk elismerését már is kivívta!

— **A „Városi Dalárda”** február 26-án tartja szokásos vigestélyét változatos műsorral, A vezetőség lázasan készülődik, hogy az estély a Dalárda régi hírnevéhez méltó legyen. A karmester a kitűzött darabokat szorgalmasan tanítja, míg az elnökség a mulattató számokról gondoskodik.

— **Vajda Ilonka** — szerződött. A jövő héttől kezdve Vajda Ilonka, kire mi nyiregyháziak méltán büszkék lehetünk: a debreceni színház állandó tagja lesz. Véglegesen szerződött Zilahival, s eltávozik körünkből. Ezentul már csak, ha egy-egy vendégszereplés hozza vissza hozzánk, Nyiregyházára, honnan kiindult diadal útjára, mely mind feljebb s feljebb vezeti őt a dicsőség felé.

— **Szegények segítése.** Ma járt le a városnál azok pályázatának határideje, kik néhai M. skó Pál dr. 1000 forintot kitevő alapítványának kamataira, mint szegény sorsu nyiregyházi lakosok igényt tartanak. Döntés 25-én lesz.

— **Gyermek hangverseny.** A Füredi Testvérek vezetése alatt álló nyiregyházi zenede f. évi január hó 22-én vasárnap délután 1/2 3 órakor a Korona-szálló dísztermében növendékei haladásának bemutatása végett növendék-hangversenyt rendez. Műsor: 1. Spindler: Salon Valse, zongorán előadja: Schvarcz Irma. 2. Dancla: L. Eglatine, hegedün előadja: Kovách Dénes. 3. Jensen: Ländliches Fest, zongorán előadja: Márton László. Zoltai: Magyar ábránd, hegedün előadja: Budaházy László. 5. Godard: Au Rouet, zongorán előadja: Halász Erzsébet. 6. a) Purcell: Air, b) Gabriel Mariae: Cinquantanie gordonkán e.: Ferenczi Béla. 7. Dancla: Air Varie, hegedün előadja: Lévy Miklós. 8. a) Beethoven: Cis moll Sonata I. tétel, b) Grieg: Albumblatt zongorán e.: Führer Margit. 9. Beriot: 7. Versenymű, hegedün előadja: Handel Lajos. 10. Wágner-Dorn: Tannhäuser, zongorán előadja: Mikecz Ödön. Belépti-díj nincs. Kezdeté d. u. 1/2 3 órakor.

— **100 korona fenyeget!** A városi tanács nem tartja kielégítőnek a népszámlálás eredményét, mert sokan nem szerepelnek a „lista”-ban. Felhívja tehát mindazokat, kiket a számlálás alkalmával nem vettek föl, hogy a közigazgatási tanácsosnál mielőbb jelentkezzenek, mert különben 100 koronával büntetik meg.

— **Jótekonycélu kabaré.** A József főherceg védnöksége alatt álló Sanatórium egyesület nyiregyházi bizottsága, a felállítandó tüdőbeteg-gondozó intézet javára február 1-én este 8 órai kezdettel, a Korona-szálloda nagytermében táncmulatsággal egybekötött cabaret-estélyt rendez. Az előadás műsorát meglepetésül tartják fenn. Belépti díj szem-lyenként 2 korona, nagy páholy ára 12 korona, kis páholy ára 8 korona.

— **Nem kell bélyeg!** A pénzügyminiszter úgy határozott, hogy a vadásztársulatok *szerződés jellegével nem bíró*, csupán a társulat célját, működését és kezelési eljárását meghatározó alapszabályai az okirati *bélyegilleték alól felvannak mentve*, azonban minden egyéb beadványait, mint: kérvény, jegyzőkönyv, lőjegyzék stb-t szabályszerű okmánybélyeggel kell ellátni.

— **Kaszinó est.** A mult szombaton régi hagyományaihoz hiven zajlott le a kaszinó házi-estélye. Hamisítatlan jó kedvvel a kora reggeli órákig tartott a mulatság, tánc, melyet Pilch Belának a Nykv. igazgatójának szellemes előadása előzött meg. Városunk színe-java vett részt az estélyen, s azzal a meggyőződéssel távozott, hogy kár lett volna ezt a kellemes szórakozás. elszalasztani.

— **Pályázat.** Polgár község ujonnan rendszerezett *adóügyi segédjegyzői* állására a pályázat lejárásának határideje e hó 31. A pályázati kérvényt a dadai alsójárás főszolgabírájához kell benyújtani. A választás február 3-án lesz a polgári községéknél.

— **Betörés.** Alig pár hete nyitotta meg fűszer üzletét Krausz Sándor a Gazda Otthonban, s még alig, hogy valamennyire megerősödhetett volna: lelketlen tolvajok feltörték boltját s a pénztárból mintegy 100 koronát elemeltek.

— **Tűzoltók vigestélye.** A Nyiregyházi Önkéntes Tűzoltó Egyesület 1911. évi február hó 4-én este 8 órai kezdettel a Korona szálló összes termeiben saját alapja gyarapítása céljából nagyszabású vig estélyt rendez. Belépti díj 2 korona. A Tűzoltó Egyesület tagjainak es hozzátartozóinak 1 korona. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak. Az estélyt kitűnő, humoros előadások vezetik be, melynek műsorát azonban, hogy a meglepetés annál nagyobb legyen, a rendezőség csak az estélyen fogja közölni a közönséggel. Úgy hírlik, hogy városunk társadalmának minden része nagyban készül az est fényének emelésére, hogy legalább ilyenképen rója le némileg azt a nagy hálát, mellyel derék tűzoltóinknak tartozik.

— **Rendelet a piaci húsárulásról.** A földművelésügyi miniszter új körrendeletet adott ki, a piaci húsárulásról; e szerint a húst csak vízhatlan ponyvával takart sátrakban lehet árulni, a hús tiszta terítővel takarandó le, a vágótoke mindennap legyalulandó, a hulladék pedig megsemmisítendő.

— **Egy jókarban levő cimbalom olcsón eladó.**

Házlebontás miatt az összes raktáron levő áruk mélyen leszállított árakban árusítatnak **Stern Sándor** uri és női divatáru üzletében Pazonyi-u. 2. Szörme Muffok és Boákban nagy választék.

— **Nyomdászok mulatsága.** Február 11-én lesz a „nagy nap,” mikor derék nyomdászaink ismét fölfüggesztik egy estére a munkát, hogy felelevenedjen egy kissé lelkük a nehéz fárasztó dolgozás után. Nagyszerű bohóságokat készítenek elő, hogy közönségüket annál jobban szórakoztassák. Pedig erre nem is lenne szükség, vannak ők olyan legények, kik ha táncba fognak elfeledtessék a bájos hölgyekkel, hogy rajtuk kívül még más valaki is van. De hát kérem ők figyelmesek, s gondoskodnak a mamák, sőt apákról is. A vigestély iránt nagy az érdeklődés úgy annyira, hogy már keresik is a jegyeket, holott azok még bizony pihennek — a szedő szekrényekben . . . elosztva. A szállóige azonban már kész: „talalkozunk a Koronában február 11-én.

— **Jegyző választás.** Máriapócs község jegyzőjévé egyhangulag Kiss Lajos eddigi helyettes jegyzőt választották meg.

— **Uj választókerület.** A belügyminiszter Tiszabud székhelyi új törvényhatósági bizottsági tag választókerületet engedélyezett, az illető község kerelmére.

— **A nagy francia forradalom és Napoleon.** E címen egy nagyszabású és hézagpótló munka jelent meg 5 diszes, album alakú kötetben, fényes festményekkel. Szerkesztője: Borovszky Samu dr., több hasonló monografiának tudós szerkesztője; írói pedig oly nevek, mint: Pekár Gyula, Junius (Zilahi-Kiss Béla) Seress László, Adorján Andor, Kéry Pál: kiadja az „Országos Monográfia Társaság.” Ara 95 korona, ami tekintve a mű nagy becsét, előnyös a művelt közönség részére.

— **Gondnokság.** Szentmiklósi András buji és Szalánczy Eleonóra kemecsei lakosokat gondnokság alá helyezték.

— **Egy + egy = sok!** Rövid a szó! fordítson már gondot a nemes tanács azon utcákra is, ahol csak 1 ember mehet végig (esetleg!) sár nélkül. Mert ha egy szembe jön, a másiknak biztosan a sárba kell kitérnie. Kell példa? Itt van a Szabolcs-utca! Tessék csak ott végig menni! (Ha lehet! Szedő) Mikor sár van akkor csak egy ember mehet még a kitaposott uton is, mert $1 + 1 = sok$, T. i. ha valaki szembe jön akár egyik térki, akár a másik: az egyik sárba lép.

— **Uj közigazgatási lap.** Uj esztendő napján „Község” címmel Budapesten egy új közigazgatási lap jelent meg. Az új lap méltán keltett nagy feltűnést az egész országban, mert a „Község” tartalmas és kitűnően szerkesztett közigazgatási lap. Iránya, hangja új, teljesen modern. Ennek a kiválóan jó lapnak főszerkesztője Gallovich Jenő a „Délmagyarországi Közművelődési Egyesület” ügyvezető igazgatója, felelős szerkesztője Szalay Oszkár ismert közigazgatási író. A lap havonta kétszer: 1-én és 15-én jelenik meg s a Magyarországi Községek Országos Szövetségének hivatalos organuma. Célja is ugyanaz, hogy a községek gazdasági és kulturális tényezőit szaporítsa s utakat és módokat jelöljön meg a község anyagi erőforrásának hasznosabb gyümölcsötetésére. Előfizetési díja 1 évre 8 K., felévre 4 K. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV., Régi posta-u 4. szám.

A „Község” második száma is rendkívül érdekes tartalommal jelent meg. Egész sereg kiváló közigazgatási tekintély cikkeit közli Felémeltésre méltó érdekes cikket irtak a lapban: Dr. Ambrozovics Lajos ny. főispán, Dr. Kmetty Károly egyetemi tanár, Dr. Melha Armand hatósági orvos, Dr. Gőncy Elemér a „Magyarországi Községek Országos Szövetségének titkára. A Községet ajánljuk mindenkinek a támogatásába, a ki községi ügyekkel foglalkozik és a közigazgatás iránt érdeklődik.

— **Leopold Gyula** az „Általános Tudósító” szerkesztője és hirdető vállalat tulajdonosa Budapesten 15 év óta fejt ki agilis tevékenységet, hogy a sajtó és hirdetőik érdekét összeegyeztesse. Bátran állitható, hogy Leopold vállalata nagyban hozzájárult, hogy a reklám

hazánkban is hatásosan fejlődjen, hogy a kereslet és kínálat legkényelmesebb és legolcsóbb közvetítője minél jobban befolyásolja a versenyt. Tudják ma már az üzletek, vállalatok, hogy az állandó, ügyes és észszerű reklámozás emeli hirnevüket, növeli forgalmukat, gyarapítja vagyonukat. Nem oly könnyű azonban a sikeres reklámozás; nagy gyakorlat, tudás, intelligencia szükséges ehhez. Tudomásunk szerint Leopold Gyula nagy apparátussal dolgozó irodája kitűnően felel meg hivatásának és nagy bizalomnak örvend, miért is nemcsak a legnagyobb magyarországi, hanem a legelőkelőbb külföldi cégek is állandó üzletfelei, mert kiváló szakértelemmel, felülmulhatatlan pontossággal, odaadó lelkiismeretességgel és szolid árak mellett eszközöl hirdetéseket, reklámokat úgy az összes budapesti és vidéki, mint a külföldi lapokban és naptárakban.

— **Garibaldi, az olasz szabadsághős** életéből merített epizodok, művészi reprodukcióban, képezik az Apolló-színház heti előadásainak nagy szenzációját. A teljesen élethűen összeállított csatajeleneteit a legnagyobb olasz színművészek játsszák le, eredeti természetes színtereken. *Toljstoj Leo.* a nagy orosz író temetése szintén elsőrendű újdonság. Bemutatásra kerül még *A csokoládégyártás*, Továbbá *A pénzvágy* életkép. Végül három pompás humoros újdonság: *Illatos szerelem! Az emberi tudás határai!* és *Egy javíthatatlan!* Szóval a látogatók egy mulatós és tanulságos estére számíthatnak.

CSARNOK.

A nagybácsi.

Ha valaki elolvassa a címet — és így vagyok vele én is — önkénytelenül is egy jószágos arcú öreg urat lát, kit bácsinak szólít, ki bérmaapja és aranyoráját tőle kapta. A nagybácsi-gárdát egyben jellemzük, kivétel alig van. A törvények értelmében a nagybácsi első kelleke, hogy gazdag legyen.

Másodszor, hogy unokaöccsére hagyja vagyonát és ebből következik, hogy harmadszor nőtlén legyen, illetőleg agglégény.

Ha van felesége: bűn, de megbocsájtható, ha gyermek nincsen, a nagybácsi öreg, az asszony pedig nem is szép és nem is fiatal. Így a nagybácsi teljesen jellemezve van.

Én, kit mindég üldözött a sors, a nagybácsi dolgában is *csehül* állok, (jöhethet ő *tirpák*.)

Darwin tanai iránt mindég nagyon érdeklődtem, de lelkem mélyében csak mosolyogtam felettük, bizonyítékot nem találván. *Darwin* e gunymosoly behatása alatt valószínűleg már hasra fordult koporsójában, de nyugodtan visszafordulhat, tekintettel arra, hogy tanai előttem határozottan bebizonyosodtak nagybátyám személyében.

Darwin szerint: *az ember a majomtól származik.* Elismertem, de csak azon feltétellel, hogy *a majom a tapirtól származik.* Ha *Darwin* úr ezt elismeri és megengedi, hogy belefűzzem teoriájába, úgy a *theória* valósággá válik, mert *megvan az óslény*, ki a tapir és a majom között ingadozik, (többnyire a bortól.)

Nagybátyám azonban az én — immár bebizonyított — elméletemet nem hajlandó elfogadni, hanem bizony határozottan ellene dolgozik. Művelődik. Olvas. Más célra szánt és jobb sorsra érdemes újságapirdarabokat tanulmányoz át s azután meghatottan teszi zsebre a gonosz sorstól megmentett lapokat.

De van egy jó tulajdonsága: *a jó szive.* Mindég jó tanácsokkal lát el anyagi ügyeim rendezésében. Ezt igazán szívesen veszem tőle, hiszen ő az ügyeit oly példás bölcsességgel vezeti, hogy bőven jut ideje arra, hogy másoknak ez irányban tanácsokat adjon.

Hibái közé számíthatom, hogy nem csak kihágást és bűnt követett el, midőn megháza-

sodott hanem szép asszony felesége van és gyermeke is!

Jelenleg az újságírás terén nagy céljai vannak. Annyit már megtanult, hogy a *vezércikket apróhirdetésnek, a verseket vezércikknek, a tárcákat komoly, támadó hirdetésnek, a szerkesztői üzenetet versnek nevezi.*

A nyilttérre multkor megjegyezte, hogy palánkkal kellene bekeríteni. (Csekély forgalomzavar, mely idővel — remélhetőleg — még jobban összekeveredik.)

Mindebből nyilvánvaló, hogy egy bizonyos cél elérésére tanul. A napokban elárulta a célt.

Kritikus akar lenni. *A humoreszkek kritikususa!* A humoreszkek alatt tragédiát gondol, mert midőn ajánlottam neki a modern humoristák műveit, így szólt:

— *Az isten olvas ilyen marhaságokat! Hász (hát hiszen) a béresemmel is iratok ilyet!*

— Hát magának nem tetszenek a modern írók? |

— *Legszebb hirdetés, fiam, — szolt fontoskodva — az a vezércikk, akit a vásárba árulnak! Gyönyörű nóták és regények!*

Azután megfogadta, hogy neve aláírásán kívül az *a b c* többi betűit is megtanulja . . .

Szives olvasó! Ez az én nagybátyám! Kár, hogy nem Amerikában lakik! Legalább megtehetném távoli rokonomnak . . .

Veress József.

Nyilttér.

A „*Felvidéki Újság*”, mely Kassán jelenik meg beküldötték szerkesztőségünknek, meg színesceruzázva az alanti részeket.

A január 15.-i számban ez áll: „*Eltűnt hírlapiró.* A „*Felsőmagyarország*” belmunkatársa, kit Horkay Elemér néven ismertek Kassán s kinek viselt dolgait lehetetlen megbotránkozás nélkül emlegetni, Kassáról megszökött s törvényes feleségét és két gyermekét a legnagyobb nyomorban hagyta. A szerencsétlen családra felhívjuk a jó lelkek figyelmét, segítsenek rajtuk tehetségük szerint.”

A január 7.-i számban ez: „*Nemeslelkű adomány.* Horkay Elemérné és két gyermeke részére, kiket férje, illetve atyjuk *Horkay Elemér újságíró!*” a legnagyobb nyomorba döntve lelketlenül elhagyott, lapunk gyűjtést indított; a jölelkű emberek támogatását kértük s hogy az anya részére valami állást (elárusítónői, vagy napidijasi) szerezni segítsenek. Lapunkhoz ma a Kassai Jelzalogbank 30 K, továbbá Beziák Ferencz pápai kamarás 5 K, Gerlóczy Béla vezérigazgató 3 K, teleki Zakariás Sándor 1 K és K. J. 5 K juttattak, mely összeget a szerencsétlen családnak kézbesítettük. További adományokat elfogad és e helyütt nyugtáz a szerkesztőség.”

A január 18.-iban ez: „*A Szabolcsvármegye felelős szerkesztője.* A Nyiregyházán megjelent „*Szabolcsvármegye*” című napilapot nézgetve érdekes felfedezést tettünk. A lap felelős szerkesztője: *Horkay Elemér*: ugyanaz a Horkay Elemér, aki pár évi virágzás után Kassáról meglépett s feleségét és gyermekeit a legnagyobb nyomorban hagyta. Remélhetőleg nemsokára Nyiregyházának is hátat fordít s utána az özönviz! Laptársunknak a szerencsés „felelős” választáshoz gratulálunk.”

Végül a január 21.-iben ez: „*Két korona érkezett* Horkayné és gyermekei részére Nyiregyházáról. A feladó Horkay Elemér, a férj, az apa, aki szellemesen jegyzi meg az utalványon, hogy „a szegény Horkayné és gyermekei segélyezésére” küldi a fenti szerény összeget. Ennyi lelketlenség, annyi cinizmus igazán csak ettől az embertől telhetik ki, akinek viselt dolgaira gondolva röstelkedve, pirulva kell konstatálnunk, hogy még mindig mint „újságíró” sőt „felelős szerkesztő” szerepel. Ez az ember képviseli a közvéleményt, az itél a sajtó nevében elevenek

Ékszerek, órák, arany- és ezüstneműek alkalmi ajándéktár-
gyak legolcsóbban
Sándor Rezső elsőrangú ékszerésznél kaphatók
NYIREGYHÁZA, Városház-utca 3. szám.

és holtak fölött, ez az erkölcsök óre! Gratulálunk a Szabolcsvármegyének; Bevásárlt a felelőssel!
Nem fűzünk semmi megjegyzést e közleményekhez, csak leadtuk hiven az eredetihez.

Felelősszerkesztő és laptulajdonos
Hlatky Schlichter Gyula.

Minden jó gazdasszony próbálja meg a
HOFFMANN-féle
pörkölt kávé!

**GYŐZÖTT A SELYPI PORTLAND,
KEVERT, VULKÁN-ROMÁNCZEMENT.**

FŐ-ELÁRUSÍTÓ: KLÁR ANDOR CÉG DEBRECZEN,
PIACZ UTCZA 77. TELEFON: 445 sz.

Hirdetés.

Bóni gyártelep és mezőgazdasági r. t.
Nyirbátor.

Ajánlja legjobb minőségű gyártmányait:
Mosó szappan, Bóni szinszappan,
Szegedi háziszappan, Debreczeni
szappan. Kis üstön főzött 5 éves
legjobb minőségű borpárlat. Kétszer
tinomitott repceolaj étkezési célokra,
égetésre és kenésre. Napratorgó olaj,
Napratorgó táblaolaj, Repcefogácsa
darabokban és megőrölve, Napratorgó-
fogácsa darabokban és megőrölve.
Finomitott szesz, Rum szesz. Denaturált szesz, Anizsos szesz, tinom
buza és rozsliszt. 10-52-4

Felhívás

len- és kendertermelésre!

A Bodrogközi Lenkikészítő Szövetkezet Perbenyik, a gazdálkodó közönség figyelmét felhívja a len- és kendertermelésre.

A bodrogközi gazda közönség immár 5 év óta termel len és kendert a perbenyiki lenkikészítő gyár részére és a gazdák oly kiváló eredményt értek el a termeléssel, a mely sokkal gazdaságosabbnak vált be, bármely más termelési ágánál. A lenkikészítő szövetkezet a termelőknek holdanként 40 korona előleget ad, május havában, ezenfelül a len- és kendervetéshez magot is ad, a melynek ára utólagosan a kóró beváltása alkalmával lesz levonásba hozva.

A kóró beváltási ára a felekkel való megállapodás tárgyát képezi.

Ugy a len- és kendertermelésre mint a kóró átvételére vonatkozó felvilágosítást szívesen nyújt a gyár vezetősége.

Bodrogközi Lenkikészítő Szövetkezet Perbenyik.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb
Réthy-féle **cukorkánál.**
pemetefű

Vásárlásánál azonban vigyázzunk és határozottan Réthy-félét kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van.

Ára 60 fillér.

== Csak Réthy-félét fogadjunk el. ==
572-10-8.

A morgói temetőben

mintegy 100 darab szép
haszonra való akácfa
fog január hó 15-én délután
2 órakor árverés útján el-
adatni.

Az. ág. ev. egyház gondnoksága.

Tartsa pénztárát a falban!

Szabadalmazott

amerikai házi safe deposit

falba épített páncél szekrény. Bámulatos olcsó.

Kizárólagos képviselők Szabolcsvármegyében:

Szuchy József és János

építőmesterek Nyiregyháza, Uj-utca 18. sz.
Elvállalják a safek szállítását és beépítését.

Az amerikai élelmesség legéleltre valóbb alkotása!

Tűzbiztos.

Betörés mentes.

Átigazítható kulcs nélküli amerikai zár. Minden modern lakás nélkülözhetetlen berendezési tárgya.

Uj építkezéseknél a falazással egy időben beépíthető. Régi házakban a szakszerű és tűzbiztos beépítés olcsó árakban eszközöltek. 530-20-12

Meghívó

a „Népbank Részvény Társaság“ 1911. évi január hó 29-én délután 3 órakor Nyiregyháza város háza nagytermében tartandó

alakuló közgyűlésre.

TÁRGYSOROZAT:

1. Közgyűlési elnök választása.
2. Jegyzőkönyvvezető és két hitelesítő kirendelése.
3. Az alaptörvénynek kellő aláírás és befizetés által történt biztositásról meggyőződés szerzése.
4. Alapszabályok megállapítása.
5. A társaság megalakulása iránti határozathozatal.
6. Az igazgatóságnak 3 évre az alapítók által az alapítási tervben biztositott joguknál fogva leendő kinevezése.
7. Felügyelő bizottság választása.
8. Az alapítóknek a felelősség alól való felmentése.
9. Esetleges indítványok.

Kelt Nyiregyháza, 1911. január 14.

AZ ALAPÍTÓK.

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem **300-600 K.** **Hecht Bank** ház Részvénytársaság, Budapest Ferenciek-tere 6. szám.

Hirdetmény.

A nyiregyházi takarékpénztár-egyesület a Rákóczi-utca 1. sz. és Vay Ádám-utca 2. sz. lebontás alá kerülő házainak

összes épületanyagát eladja.

A vételre vonatkozó írásbeli zárt ajánlatok folyó január hó 25-ig adandók be az egyesület igazgatóságához, hová az ajánlat beadásával egyidejűleg 3000. (Háromezer) korona biztosíték teendő le készpénzben, vagy elfogadható értékpapirokban.

A beérkezett ajánlatok közül az igazgatóság szabadon választ. Az elkészült vagy biztosíték mellékelése nélkül beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az eladás részletes feltételei az egyesület helyiségében az üzleti órák alatt megtudhatók.

Nyiregyháza 1911. január 18.

A
nyiregyházi takarékpénztár-egyesület
igazgatósága.

62-1-1

Nelkülözhetetlen berendezési tárgy.

A nyiregyházi kiállításon 100 korona
dijjal kitüntetett sárga orpington tenyé-
szetünkön kb. 20 drb. tiszta vérű és
külső jellegű

k a k a s

eladó. Darabja 6 koronától 8-ig.
Nyiregyháza Közép-ntca 29. vagy
Sima pusztai-tanyán **Henzsely
Andrásnénál.**

*Kocsi-bakra való vado-
nat új, erős fényű, új
rendszerű, rudas acetilén
kocsi lámpa eladó. Cím
:- a kiadóban. :-*

Dr. Just Wolfram-lámpa

a leggazdaságosabb és legtökéletesebb fémfonalas izzólámpa.

70% áram megtakarítás

:- a közönséges szénfonalu izzólámpákkal szemben. :-

Szép, kellemes, fehér fény, átlagos égés
tartam kb. 1000 óra fény — csökkenés nélkül.
— Csakis a Dr. Just Wolfram felíratct viselő
lámpák valódiak.

Függő és álló lámpák

**30% -al olcsóbbak
mint bárhol.**

70% áram megtakarítás.

Kapható: **Wassermann Sámuel** üveg- és porcellán üzletében.

Telefon: 121 sz.

Nyiregyházán, Zöldség-tér 2 sz.

Telefon: 121 sz

Nyiregyháza legnagyobb választéku bútoraáruháza

Alapítva 1903. Pazonyi-útca 10 szám.

Állandóan raktáron tartom a mai legújabb divatu fényezett
és különféle színű háló, ebédlő, szalon és luxus bútorokat,
valamint saját készítményű angol bőr-moket és női szalon-
garnitúrákat, vas, félréz és egész réz hálószobákat, lószőr- és
afrik madraczokat, úgyszintén egyszerűbb de jó kivitelű matt-
bútorokat, mely felsorolt és raktáron levő, de itt fel nem so-
rolható különféle bútorokat utólérhetetlen olcsó árban árusítom.

2-52-1

Tisztelettel:

Glück Jenő.

Képeket, tükröket, hajlított fa- és vasbútorokat gyári árban árusítok.

Mayfarth-féle „Agricola“

vetőgépek (Minta 1911.)

a legjobbak
mindenféle
magvaknak.
Egyforma
kivetés.

Erőteljes
szolid szer-
kezet. Leg-
egyszerűbb
beállítás és
kiürítés.

Alapított 1872. Évek óta legjobban bevált. 1500 munkás.

MAYFARTH PH. és TSA.

gépgyárak, vasöntödék és gőzhámorok
BÉCS, II./1 TABORSTRASSE 71.

Kimerítő képes árjegyzékek ingyen. Képviselek
és viszontelárusítók kerestetnek.

Eladó szőlővesszők.

Gyökeres Európai homok talajra alkalmas
vessző a következő fajokból eladó: Erdei,
Ezerjő, Mézesfehér, Olaszrizling, Sárfehér,
Szerémizöld, Chasseles, Kadarka, Nagy-
burgundi, Kövidauka, Oportó, S/lauka-
menka, Furmint és még mintegy száz cse-
megefajból ezrenként 12-15 forint.

A vesszők erősek és szügykerűek, így
pótlásra is teljesen megtehetnek.

Kimerítő árjegyzék minden fajú vesszők és
oltványokról ingyen és bérmentve.

Czím:

Szücs Sándor Fia

szőlőtelepe

Bihardiószeg.

Aki gyomorfájós, bélbeteg. étvágytalan, lesová-
nyodáshoz hajlandós, használja a számos év óta
jönak bizonyult **gyomorsót**, Schumann gyógyszerész-
től Stöckerauban.

Aki szabályozni és épségben tartani akarja jó
emésztését használja a **Schaumann-féle gyomor-
sót**, tapasztalni fogja, hogy más szerek ellenében,
mily jól érzi magát.

Gyomorsó eltávolítja azonnal a fölösleges gyomor-
savat és előmozdítja az emésztést. Egy
doboz ára 1 korona 50 fillér.

Gyomorsó-pasztillák kényelmes s kellemes, ugyan-
azon hatást teszik, mint a
gyomorsó. Ára tarsolyonként 3 phiolával a 10 gyomorsó-
pasztillával Kor. 1.50. Postai szétküldés legkevesebb
2 doboz megrendelésnél — utánvétel — **Schaumann**
gyógyszerész **Stöckerau**-ban.
Kapható minden gyógyszerárban.

Magyarországi főraktár: Dr. Egger L. és
Dr. Egger J. gyógyszerértára Budapesten.

Brünn-Königsfeldi Gépgyár Motorosztálya

a Monarchia legelőkelőbb gyára! Egyedárusító: **ABELES EMIL** Budapest, V., Váci-út 14.

**JÉG GYÁR és
Hűtőtelepek**

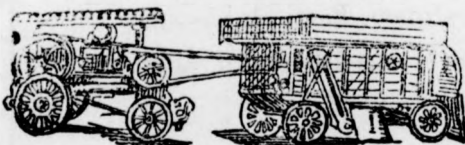
városok, tejjgazdaságok, hente-
sek, cukrászok, szállodák, kór-
házak, serfőzők stb. részére.

Benzin
Nyersolaj
Szívógáz
Locomobil

Motor

1-600 lóerőig.

Teljes cséplőgarnitúrák
és malomberendezések.

Alacsony és magas nyomású
SZIVATTYUK

gőz-, transmissió-, villany vagy
motorüzemre bármely vizellátási
és ipari célra. Fűrész- és famun-
káló gépek, fűrésztelepek, aszta-
los-műhelyek teljes berendezése.

Teljes transmissiótelepek, gőzgépek, gőzkazánok és egyéb gépészeti berendezések. Költségvetés,
árajánlat és mérnöklátogatással díjmentesen szolgálom.

Szabolcsvármegye legnagyobb

= bútorárúháza =

Nyiregyházán, a törvényszék mellett.

Legújabb stilü palisszander, mahagoni és fehér fényezett háló és ebédlő berendezések. Angol úri- és női salon garnitúrák.

Ebédlő diványok.

Megfelelő árak. Pontos kiszolgálás.

Lefkovits Zsigmond

Hajlított fa-, vas- és rézbutor nagy raktára.

Magyarázat!

Hogy mennyire köztudomású a közönségnek az a tény, hogy **kolerajárvány** veszélyének esetén a tisztaság mellett ::

legjobb óvszer az

Esterházy-Cognac

annak legjobb bizonyítéka a rendkívüli fogyasztás. Hivatalosan, közjegyzőileg meg van állapítva, hogy az :: Esterházy cognacgyár két Egrot-féle főzőkészüléke ::

1,752.000 liter bor

termelőképeséget foglal magában.

Ez az óriási szám legjobb bizonyítéka annak, hogy a közönség tudja, mivel védekezzenek a **KOLERA ELLEN**. ::

Ez a magyarázata a rendkívül nagy fogyasztásnak.

Az Esterházy-cognac mindenütt kapható.

Központi iroda: BUDAPEST, V., Csáky-utca 14. szám.

Bizalommal vásárolhat

Papp Géza

modernül berendezett fűszer-, bor- és csemege üzletében Nyiregyházán. Városház-utca 2. szám.

541-15-12

Hirdetések

tölvétetnek e lap kiadóhivatalában.

Széchenyi-ut 27.

vagy

Kiss T. Emma tőzsdéjében.

Sirkövek

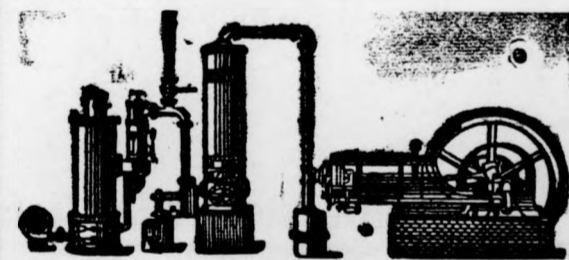
10 százalékkal olcsóbban mint bárhol

Goldberger Dávidnál, Nyiregyháza, Vasuti-ut 20.

Szabó és Társa.

Most: Budapest, V., Báthori-utca 22. Azelőtt: Gyár-utca.

Ajánlják ugy faszén, koks, antracit és barnaszén tüzelésre alkalmas szívó-gáz szelepeiket.

Üzemeltetés költsége körülbelül 1 1/2-2 fillér. Legmesszebbmenő jótállás. Árjegyzék ingyen. Olcsó árak részletfizetésre.

Kemecsen

a vasuti állomás közelében **2800 □ öl területű** belsőség, csinos lakás, sok, nemes fajú, gazdag termésű, nagy gyümölcsös, gyönyörű és nemes fajú szőlővel, 400 □ öl gazdagon termő, nemes fajú szőlővel, telepített és új kerítéssel bekerített kert; a kerítésen kívül jó

buzatermő földdel,

külön kisebb — szintén új — kényelmes kerti lakással, s minden megkívánandó melléképülettel együtt eladó, vagy több évre kiadó.

Értekezhetni lehet: **JUHÁSZ FERENCZNÉL** Kemecsen.

LICHTMANN VILMOS

czég ajánlja

Nyiregyházán, Széchenyi-tér 3. szám saját háznál épült, dusan felszerelt gépraktárát, mindennemű különleges — legkedveltebb — gazdasági gépek és gőzek beszerzésére.

Nemkülömben sok évi — és tekintélyes — összeköttetései folytán külön jelzálogbanki ügyosztályt vezet ingatlanokra nyújtandó legelőnyösebb törlesztéses kölcsönök megszerzésére, birtokok eladása parcellázása és ilyenek bérbeadási ügyvitelére.